

РЕШЕНИЕ

№ 6686

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110166464 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на „В...“ АД против „Д...“ ЕООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искиве с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: **7 110,65 лв.**, представляваща продажна цена на стоки по фактура № 0004016063/30.11.2020 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба – 05.12.2022 г., до окончателното плащане; **1 388,44 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 30.11.2020 до 02.12.2022 г.

В исковата молба ищецът – „В...“ АД твърди, че в периода 16-30.11.2020 г. продал и предал на ответното дружество 71,38 т. плътен асфалтобетон АС 11,2 с износващ пласт на покритието А 50/70, при цена от 83 лв./т., на обща стойност от 5 924,54 лв. без ДДС, както и 20 кг. каменно брашно, при цена от 0,05 лв./т., на обща стойност от 1 лв. без ДДС, за които стоки била издадена фактура № 0004016063/30.11.2020 г. на обща стойност 7 110,65 лв. с ДДС, която била приета без възражения от страна на ответника. Излага, че стоките били получени от купувача до датата на издаване на фактурата. Твърди, че страните уговорили цената да бъде платена на 30.11.2020 г., като и до настоящия момент не последвало плащане от ответното дружество. Ето защо предявява настоящите искиве, като претендира и разноси по производството.

Ответникът – „Д...“ ЕООД, в срока за отговор оспорва предявените искиве с твърдението, че не дължи плащане на цената, доколкото доставения от ищеца асфалтобетон бил с недостатъци, правещи го негоден за употреба. Не се оспорва наличието на облигационно отношение между страните, както и че ищецът е предал на ответника посочените в исковата молба материали. Ето защо моли за отхвърляне на предявените искиве.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено **от фактическа и**

правна страна следното:

Предявените искове са за реално изпълнение на парично задължение по договори за доставка на стоки. За основателността на предявените искове в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на облигационни отношения, възникнали с ответника, с посоченото в исковата молба съдържание, по които е прстирал, като е предал стоките, предмет на продажбата, както и размера на претендираната цена. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже погасяването на дълга.

По реда на чл.146, ал.3 ГПК ищецът е уточнил исковата молба, предвид направените оспорвания в отговора на исковата молба, като оспорва да е правена рекламация нито писмено, нито устно към момента на предаване на стоката или след това. Посочва, че начинът по който технологично се произвежда и предава асфалтовата смес и след полагане, не предполага рекламация три или четири години след това предаване. Асфалтовите смеси излизали на определена с температура от асфалтосмесителя. Температурата се удостоверяла от калибриран термометър, калибриран е от Държавна агенция по метрология и технически надзор, с какъвто и ищецът разполагал. Бил прикрепен непосредствено към асфалтосмесителната инсталация и се наблюдавал непрекъснато от служител на ищеца, в момента в който се произвежда сместа и в момента, в който се налива в превозното средство.

С доклада по делото, съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: наличието на облигационно отношение между страните по договор за продажба, по силата на който в периода 16-30.11.2020 г. ищецът е предал на ответното дружество посочените в исковата молба материали, чиято стойност възлиза на сумата от 7 110,65 лв. с ДДС.

Всички обстоятелства от доказателствената тежест разпределена на ищеца са отделени за безспорни между страните. Единственото възражение на ответника, че асфалтът не е бил достатъчно топъл и след като го положил започнал да се рони, за което направил веднага рекламация пред ищеца, остана недоказано. Въпреки дадените от съда указания с доклада по делото, ответникът не прояви процесуална активност да проведе доказване на наведеното възражение.

При тази фактическа обстановка съдът намира, че ищецът е изпълнил задължението си да предаде стоките, предмет на продажбите, за което е издадена фактура № 0004016063/30.11.2020 г. на обща стойност 7 110,65 лв. с ДДС съответно за ответника е възникнало задължението да заплати договорената цена, като същият е признал, сключването на договора, получаването на стоката и цената на същата.

С оглед на изложеното, несъмнено е, че ищецът е изпълнил задължението си да предаде на купувача стоките, предмет на договора за продажба, поради което и има право да получи цената. Неоснователно е възражението на ответника, че е налице недостатък на процесната стока. Ответникът, чиято е доказателствената тежест, не доказва, а и не твърди, да е погасил вземанията на ищеца по процесната фактура, поради което дължи стойността на същите в заявените размери. Ето защо, исковете са изцяло основателни и следва да бъдат уважени до пълните предявени размери.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по делото в размер на държавна такса 339,95 лв., държавна такса за обезпечителното производство в размер на 40 лв., както и 94 лв. такси за образуване на изп.д. № 348/22 г. по описа на ЧСИ Р Г. На ищеца не следва да се присъжда сумата от 850 лв. от списъка по чл.80 ГПК, гаранционен депозит по обезпечителното производство, тъй като тази сума подлежи на връщане по молба на молителя по обезпечителното дело.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д...“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление с. Трудовец, ул. ..., да заплати на „В...“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „... сумата от **7 110,65 лв.**, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ представляваща продажна цена на стоки по фактура № 0004016063/30.11.2020 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба – 05.12.2022 г., до окончателното плащане, както и сумата от **1 388,44 лв.**, на основание чл.86 ЗЗД, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 30.11.2020 до 02.12.2022 г., както и разноси по делото от **477,95 лв.** на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____